

Geschiedenis: Opdracht Verlichting – Persvrijheid

Door Luka Verbrugghe

Introductie

Persvrijheid lijkt in onze hedendaagse maatschappij vanzelfsprekend, maar dat was lang niet altijd het geval en zelfs nu zijn er nog landen waar persvrijheid niet of in te kleine hoeveelheden bestaat. Voor deze taak gaan wij op zoek naar de betekenis van persvrijheid en bespreken wij hier een artikel over.

Definitie

De eerste bron waar ik aan denk wanneer ik het woord persvrijheid hoor, is Amnesty International. Ik ga ervan uit dat dit algemeen bekend is, dus ik zal niet verder op haar missie ingaan. Volgens Amnesty is persvrijheid het volgende.

De persvrijheid is deel van de vrijheid van meningsuiting. De belangrijkste bedreiging ervan is censuur.

Wat we dus kunnen meenemen uit deze definitie is dat persvrijheid een vorm is van vrije meningsuiting en dat censuur de persvrijheid bedreigt.

Een volgende bron waar je wellicht aan denkt wanneer je meer informatie zoekt over iets is hoogstwaarschijnlijk Wikipedia. De to go site voor definities en algemene uitleg. Iedereen weet dat we deze vrije encyclopedie met een korreltje zout moeten nemen, maar voor iets algemeens als een definitie leek dit mij geen enkel probleem. Wikipedia beschrijft persvrijheid als volgt.

Persvrijheid is de vrijheid van drukpers, het grondrecht om gevoelens en gedachten openbaar of kenbaar te maken. Een democratische samenleving kan alleen goed functioneren als de persvrijheid – als een van de voornaamste voorwaarden – goed geregeld is.

Wikipedia benadrukt hier dat persvrijheid belangrijk is voor een democratische regeringsvorm.

Artikel

Nu zullen wij op zoek gaan naar een hedendaags (gepubliceerd in 2017 of later) artikel over persvrijheid. Na eventjes rondneuzen in de grotten van het internet vond ik [dit](#) artikel van Mondiaal Nieuws of MO Magazine. Dit magazine staat bekend om zeer kritisch te zijn. Om deze reden neem ik aan dat dit een betrouwbare bron is.

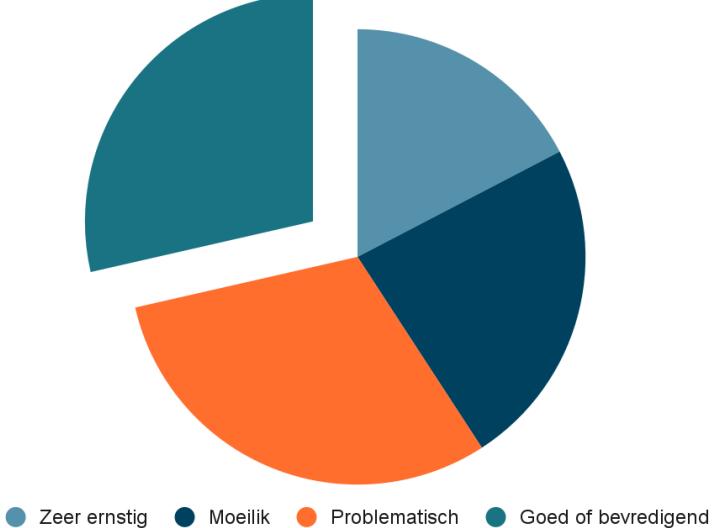
Het artikel zelf gaat over de vermindering van persvrijheid, maar vooral over het feit dat ons land 8 plaatsen is gezakt op de World Press Freedom Index (door RSF).

Een opvallende statistiek in het begin van het artikel is als volgt.

De World Press Freedom Index 2023 evalueert het klimaat voor journalistiek in 180 landen. In 31 landen wordt dat klimaat als ‘zeer ernstig’ bestempeld, in 42 als ‘moeilijk’ en in nog eens 55 als ‘problematisch’. Amper 52 krijgen de stempel ‘goed’ of ‘bevredigend’. Met andere woorden: amper drie op de tien landen ter wereld scoren goed of bevredigend.

Om deze cijfers duidelijker te maken ziet u deze hieronder gevisualiseerd in een taartdiagram.

Persvrijheid in 180 landen

Op deze lijst staan de Scandinavische landen en Ierland op kop. Niet al te verbazingwekkend staan Vietnam, China en Noord-Korea onderaan de lijst.

Als landen stijgen of dalen is dit omdat de pers meer of minder onder vuur genomen wordt. Zo dalen Rusland en Peru maar stijgen Brazilië. Ook ons land zakt niet minder dan 8 plaatsen op de lijst. Momenteel staan wij op plaats 31. Het vertrouwen in België is groot, maar journalisten krijgen meer en meer te maken met gewelddadige, racistische en seksistische opmerkingen.

Toch ook niet onbelangrijk, wordt er gesproken over de toename in Fake News. Zo'n 118 van de 180 landen hebben vaak last van de verspreiding van desinformatie.

Conclusie

Wat mag je nu onthouden uit dit intussen toch 3 pagina's lange artikel? Het belangrijkste in mijn ogen is toch de cijfers. Zoals de cijfers ons zeggen is persvrijheid op heel weinig plaatsen wat het moet zijn. Ik hoop dat we een verbetering zien in persvrijheid, zeker in dictaturen zoals Noord-Korea, China en ondertussen Rusland misschien ook.